

בש"פ 8333/20 - איימן כבהא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8333/20

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: איימן כבהא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לרשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה (השופט א' פורת) בעמ"י 70692-11-20 מיום
29.11.2020

בשם המבקש: עו"ד יונס פאייז

החלטה

1. בקשה לרשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' פורת), אשר קיבל את ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בחדרה (השופט א' קפלן) והורה על הארכת מעצרו של המבקש עד מחר, 1.12.2020 בשעה 15:00.

2. המבקש נעצר על ידי המשטרה ביום 25.11.2020, בחשד להסעת שוהים בלתי חוקיים (להלן: שב"חים) ללא היתרים. למחרת היום הגישה המדינה בקשה להארכת מעצרו למשך חמישה ימים. בהחלטתו מיום 26.11.2020 האריך בית משפט השלום את מעצרו של המבקש בשלושה ימים בלבד, עד ליום 29.11.2020 בשעה 12:00. נקבע כי קיים חשד סביר לכך שהמבקש עבר את העבירות המיוחסות לו, והודגש כי מדובר באדם בעל עבר פלילי, שאף הורשע לאחרונה על פי הודאתו בעבירה דומה וממתין לגזר דינו, ולכאורה מדובר ב"מסיע מקצועי". עוד נקבע כי חלופת מעצר לא תענה בשלב זה על צורכי החקירה, אשר דרשה בין השאר לבצע עימותים עם אותם שב"חים.

3. ביום 29.11.2020 הגישה המדינה בקשה להארכת מעצר שניה בעניינו של המבקש, למשך חמישה ימים נוספים. בית משפט השלום דחה את הבקשה והורה על שחרורו המיידי של המבקש, ללא כל מגבלה, וזאת בשל הימנעות המדינה מביצוע פעולות שיכלו ללמד זכות על המבקש.

4. על החלטה זו הוגש ערר מטעם המדינה, אשר התקבל ביום 29.11.2020. בית המשפט המחוזי ציין כי הוא מוצא את טענת המבקש שעניינה השלכת השב"חים את אישוריהם מכלי הרכב כתמוהה, ולמצער כאינה נקייה מספקות, באשר היא אינה מתיישבת עם גרסאות השב"חים שנחקרו ועם הראיות בתיק המלמדות כי השב"חים היו נתונים בפיקוח גורמים שיטוריים כל העת. בנסיבות אלו, ועל רקע טיב העבירה, סבר בית המשפט כי "לא היה מקום להטות את הכף לעבר שחרור מוחלט כבר בשלב זה, קל וחומר שעה שלחובת המשיב [המבקש] תיק נוסף בו הורשע כבר בעבירה דומה מלפני כשנה וחצי והוא ממתין לטיעונים לעונש". אשר על כן, הורה בית המשפט על המשך מעצרו של המבקש עד ליום 1.12.2020 בשעה 15:00. לצד זאת נקבע כי יש להגיש עד למועד זה כתב אישום בעניינו של המבקש, ולהביאו לבית משפט השלום בחדרה אשר ידון בבקשה להארכת מעצרו, ככל שזו תוגש. כמו כן, דחה בית המשפט את בקשת סגורו של המבקש לעכב את ביצוע החלטת המעצר, נוכח נסיבות ביצוע העבירה ונוכח החזרה עליה, כאשר "בשאלת המעצר קיימת חשיבות לרצף המעצר".

5. מכאן הבקשה שלפני, שבגדרה נטען, בית היתר, כי בית המשפט המחוזי לא בחן את האפשרות לאיין את מסוכנותו של המבקש על ידי שחרורו לחלופת מעצר, וכי חלף זאת התנה בית המשפט את המשך מעצרו בהגשת כתב אישום, למרות שהחקירה כבר הסתיימה.

6. לאחר עיון, דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" על החלטה בענייני מעצרים, ובכלל זה מעצר ימים, תינתן ככלל במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות כללית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות חריגות (בש"פ 184/16 קלדרון נ' מדינת ישראל (8.1.2016)); בש"פ 7149/18 פופוב נ' מדינת ישראל (14.10.2018)). בענייננו, לא מתעוררת שאלה בעלת חשיבות עקרונית ואף לא מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות התערבות בהחלטה המנומקת על הארכת מעצרו של המבקש, אשר כזכור הוארך עד מחר.

7. אשר על כן, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ד בכסלו התשפ"א (30.11.2020).

ש ו פ ט